

AL TREILEA TESTAMENT Capitolul 9... Incidente și personalități poporului Israel

PACATUL ORIGINAR- CADEREA OMULUI DIN HARUL DIVIN

1. Povestea primului om care a locuit pe PAMANT a fost transmisă pe cale orală, din generație în generație, până când a fost scrisă în cartea "VECHIUL TESTAMENT", cartea primei revelații Divine oferită umanității. Ea este o parabolă vie despre primii oameni, care au început existența terestră, istoria omenirii. Puritatea și inocența lor de la începutul existenței, le-a permis să simtă mângâierea "maternală" a naturii, căldura prieteniei între toate ființele și înrudirea, sentimentul "familiei", cu toate creaturile vii.
2. Printr-o parabolă divină, am arătat cum, sub influența inspirației Mele, primul om a atins momentul din evoluția sa, în care, el, era gata să devină conștient de sine, adică de destinul ființei lui, de scopul pentru care a fost creat, pentru a-l îndeplini, găsindu-și fericirea în acesta. Dar legenda- parabolă a fost înțeleasă și interpretată total greșit, de către cei care au "cules-o" din "folclor", prelucrat-o sau primit-o.
3. Când am INSTIINTAT omul de existența pomului vieții și a pomului morții (pomul dualității bine rău), scopul a fost să îl fac să înțeleagă că, din momentul în care, el poate distinge binele de rău, el devine, în fața tuturor și a lui Dumnezeu, responsabil de faptele sale și "culege" roadele lor, adică suferă consecințele lor...și conștientizând aceasta, el devine matur, capabil să-și construiască viitorul pe care și-l dorește în deplină cunoștință de cauză și conform liberului său arbitru.
4. Este scris faptul că Dumnezeu a spus omului să se înmulțească pentru a "umple" Pământul. Aceasta a fost legea-poruncă inițială dată de Dumnezeu oamenilor. Ulterior, Dumnezeu nu le-a cerut oamenilor doar să-și dezvolte specia numeric, ci, mai degrabă, ca sentimentele omului (care generează faptele) să fie rafinate și elevate, pentru ca spiritele lor să-și poată începe evoluția și astfel, dezvoltarea ființei umane să fie amplă, complexă, echilibrată, armonioasă și completă. Mai mult decât atât, dacă prima lege cerea oamenilor să propage specia umană pe suprafața Pământului, cum poți concepe faptul că Dumnezeu aplică sancțiuni pentru îndeplinirea poruncii Sale, contrazicându-Se astfel pe Sine Însuși? Cum ar putea o asemenea contradicție să existe în Dumnezeu?
5. Iată că de "materialistă" este interpretarea pe care omul a dat-o unei parabole care vorbește doar despre trezirea conștiinței de sine și a conștiinței morale în plan terestru, adică a spiritului divin în ființa umană, aflată în pragul parasilor copilariei. De aceea te îndemn să analizezi cu atenție învățăturile Mele și să nu mai susții că platești datorită neascultării primilor oameni, care au locuit pământul și care au greșit astfel, împotriva lui Dumnezeu, Tatal Ceresc. Ci ai o idee mai elevată despre modul în care funcționează și este îndeplinită justiția și dreptatea divină! (105,45-46)
6. Și iată că a sosit momentul, în existența omenirii, când, ACUM, poți înțelege corect, și tocmai de aceea, îți spun: Crește și sporește în primul rând, în calitatea ființei umane pe care o răspândești și cultivi, și abia după aceea, crește ca număr, ca să umpli întregul UNIVERS cu lucrările tale bune, cu "semintele" lor, GÂNDURILE și ideile TALE ELEVATE, și cu propagatorii lor! Căci iată, Eu îi aștept și îi primesc pe toți cei care doresc să vină la Mine, dar caută cu tot dinadinsul și nu Ma găsești ca să atingă perfecțiunea divină (morală), de care depinde tot ce înseamnă viața- fericire, și care este cea de-a treia etapă în dezvoltarea ființei umane (150,48-49).

LIBERUL ARBITRU SI PACATUL ORIGINAR

7. Iată că îți spun că, din pricina liberului arbitru, cu care te-am înzestrat, ai căzut în eroare și în păcat. Iar Eu îți răspund că, folosind același dar, despre care tu pretinzi că ti-a pricinuit căderea, te poți înalta înfinit mai sus de nivelul inițial, la care te aflai în momentul începerii căderii tale.
8. În afara de liberul arbitru, am înzestrat spiritul ființei umane cu lumina Mea, sub forma conștiinței sale, astfel încât, nici unul dintre copiii Mei să nu piară, în afara de cei care nu vor să audă Vocea Mea, nu vor să practice introspectia, să coboare adânc în interiorul ființei lor, pentru a descoperi lumina spirituală și astfel, ușor a fi tentați de nenumăratele atracții superficiale ale lumii exterioare, se clatină și să cadă, după ce pierd suportul și protecția pe care Legea Mea le conferă spiritului uman.
9. O singură greșală atrage după sine multe consecințe dureroase, iar adevărul este că imperfecțiunea nu se poate armoniza cu Dragostea Divină, de aceea nici nu o poate manifesta.

10. Tatal ii primeste cu infinita dragoste si mila pe cei care, dupa comiterea pacatului, isi recunosc greseala, regreta sincer si cer ajutor pentru a se indrepta. Ei se intorc la Dzeu imediat, pentru ca El sa ii curete si elibereze de pacatul comis, se lasa indrumati de El, care, ii trimite sa-si repare greseala, apoi, ii consoleaza si le ofera confortul psihic al iertarii Lui, intarindu-i astfel in indeplinirea misiunii lor.

11. Dar sa nu crezi ca toti procedeaza astfel, revenind la Dzeu cu umilinta si durere in suflet, dupa prima neascultare! Nu, foarte multi se intorc plini de aroganta si ura! Altii, cu rusine, realizandu-si vina, cauta sa se justifice in fata Mea, si aleg sa-si formeze un stil de viata propriu, in afara cerintelor dictate de LEGEA DRAGOSTEI MELE, departe de a se purifica prin austeritatea postului si a rugaciunii, care sunt dovada umilintei.

12. Atunci justitia Mea se manifesta, intervenind nu ca sa-i pedepseasca, ci ca sa-i corecteze, nu ca sa-i distruga, ci ca sa le salveze sufletul, pentru eternitate, oferindu-le numeroase ocazii de a se autoperfectiona.

13. O, cat de multi astfel de "ucenici" s-au abatut de la calea de urmat pentru prima oara, fara a se redresa, acumuland greseli nereparate, patandu-si sufletul in mod permanent, prin adaugarea de caderi, una dupa alta, adancindu-se in prapastia intunericii, din care, doar practica Legii Mele te poate salva! (20,40-46)

POTOPUL

14. La inceputul vietii umanitatii pe Terra, exista inocenta si simplitate in modul de trai al oamenilor, in gandirea si purtarea lor. Dar pe masura ce ei se inmulteau, datorita dezvoltarii, acumularilor materiale si liberului lor arbitru (folosit eronat), greselile lor impotriva Legii Divine nescrise inca in acele timpuri, (pacatele lor) au fost cele care au proliferat si astfel, in loc de virtute, slabiciunea naturii umane a fost cea care s-a raspandit pretutindeni.

15. Atunci am inceput sa-l pregatesc pe Noe pentru ceea ce urma sa vina, comunicand cu El de la spirit la spirit, pentru ca acesta era tipul de comunicare deja stabilit cu umanitatea, din momentul sosirii primului locuitor pe Terra, al caderii lor din harul Meu.

16. I-am spus lui Noah: "Am sa trimit o mare inundatie pe suprafata Pamantului, ca sa purific spiritul omului de toate pacatele lui. Construieste o corabie si spune copiilor tai, nevestelor lor si nepotilor tai sa se adaposteasca inuntrul ei, impreuna cu o pereche din fiecare specie de animale, care exista acum pe fata pamantului."

17. Noah a ascultat si a inceput lucrul la corabia salvatoare, astfel incat, cataclismul care a sosit, implinind Cuvantul Meu, l-a gasit pregatit sa reziste si sa supravietuiasca impreuna cu toata familia lui si animalele adunate. Samanta rea a fost smulsa din radacini, iar cea buna a fost conservata in "hambarul Meu plutitor". Cu aceasta samanta buna am alcatuit o noua umanitate, care sa poarte, in interiorul ei, lumina dreptatii Mele, sa practice obiceiurile sanatoase de viata si sa traiasca implinind poruncile Legii Mele.

18. Sa nu iti inchipui ca, cei care si-au pierdut vietile in acel mod dureros, au pierit atat fizic cat si spiritual! Cu adevarat va spun voua, copiilor Mei, ca nu! Acele spirite au fost salvate de Mine si s-au "trezit" in fata judecatorului propriei lor constiinte. Apoi au fost pregatite sa revina in ciclul vietii din plan fizic pentru a-si continua evolutia spirituala, straduindu-se, inca o data, sa se mentina pe calea cea dreapta.(302,14-16).

ALTRUISMUL LUI AVRAM

19. Nu va fi necesar intotdeauna ca tu sa bei din cupa amaraciunii, ca sa te redresezi si sa te mentii pe calea cea dreapta. Pentru Mine va fi suficient sa vad credinta ta, ascultarea ta, scopul si intentiile tale, de a te conforma Legii Mele, pentru ca Eu sa te eliberez de cele mai dificile momente din timpul incercarii tale.

20. Adu-ti aminte ca, lui Avram, i s-a cerut viata fiului sau Isaac, pe care il iubea cel mai mult si invata de la el, caci acest patriarh al credintei a ignorat durerea proprie cauzata de dragostea pe care o nutrea pentru acel copil, L-a pus pe Dzeu mai presus de orice, pregatindu-se sa-si sacrifice fiul, ca dovada de credinta, ascultare, umilinta si dragoste suprema fata de Dzeu, pe care umanitatea inca nu este capabila a o intelege... Dar Dzeu nu i-a ingaduit sa consume

acel sacrificiu, pentru ca el, deja, in adancul inimii, dovedise supunere totala vointei lui Dzeu, si aceasta era si este in continuare suficient pentru Dzeu, care e Spirit. In acest fel, el a trecut testul incercarii lui cu bine si momentul eliberarii lui i-a fost acordat: O, cat de mare i-a fost bucuria sa vada cum, mana in care tinea pumnalul i-a fost blocata, in aer, de o forta invizibila, oprindu-l de la executarea sacrificiului! O, cat de mult a binecuvantat el numele lui Dzeu si s-a minunat de intelegiunea bunatatii Sale!(308,11)

21. Prin aceste doua personaje, Avraam si Isaac, am relevat oamenilor dragostea lui Dzeu pentru omenirea pierduta, si pretul scump necesar pentru recuperarea ei, prefigurand, in scena altarului, imaginea sacrificiului Unicului Fiu al lui Dzeu pentru rascumpararea celor vinovati. Dzeu Insusi a pus la incercare dragostea lui Avraam pentru Mine, cand i-a cerut sacrificarea celui mai iubit fiu al sau, cu propria sa mana.

22. In acel act, daca stii sa meditezi adanc asupra lui, vei gasi similaritatea cu ceea ce, mai tarziu, a reprezentat condamnarea la moarte si rastignirea pe cruce a Unicului Meu Fiu, un nobil sacrificiu suprem, necesar si suficient pentru salvarea intregii lumi pierdute in capcana minciunii si a intunericului.

23. In scena altarului, Avraam a fost pus in postura lui Dzeu, Tatal Ceresc, iar Isaac, obiectul jertfei, a "jucat" rolul lui Isus, Fiul Sau. In acel moment crucial, patriarhul a crezut ca, daca Dzeu ii cere sacrificiul celui mai iubit fiu al sau, o face pentru ca sangele sau nevinovat sa spele vina pacatelor celor condamnati suferintei, incapabili a se ajuta singuri si, gandind astfel, a pus mai presus ascultarea de Dzeu, mila si compasiunea pentru cei slabi, din poporul sau, decat dragostea plina de tandrete pe care o nutrea fata de cel mai iubit copil al sau.

24. Avram, cel total devotat Mie, era gata sa lanseze lovitura de moarte fiului sau, desi tremura de groaza la gandul acesta, cand Puterea Mea i-a oprit bratul ridicat, cerandu-i sa sacrifice un berbec in locul copilului. De aceea, el ramane pentru posteritate simbolul adorarii lui Dzeu fara limite, al totalului devotament cu care omul trebuie sa Il abordeze pe Dzeu, precum si a folosirii corecte a liberului arbitru, punand ascultarea de Dzeu mai presus de orice, pentru binele absolut al tuturor.(119,18-19)

Scara catre Cer, din visul lui Iacov

25. Stii oare ce semnificatie are scara catre Cer din visul-viziune al lui Iacov? Acea scara reprezinta viata si evolutia spiritelor.

26. In momentul receptarii revelatiei, trupul fizic al lui Iacov dormea, dar spiritul sau era treaz. Nu numai ca era treaz, dar se inalta catre TATAL CERESC prin intermediul rugaciunii, iar pe masura ce era transportat in regiunile de lumina celesta, a fost intampinat de un mesaj celest, care ramane pana astazi marturia acestui adevar spiritual revelat nu numai oamenilor din poporul sau, ci tuturor membrilor umanitatii, caci numele "ISRAEL" nu este un nume fizic, material, ci unul spiritual.

27. Iacov a descris scara sprijinindu-se cu un capat pe sol, iar, cu varful, atingand Taramul Ceresc, parand a se "rezema" de acesta. Semnificatia acestei scari, cu sprijin pe doua lumi diferite, una fizica si cealalta imateriala se refera la faptul ca, evolutia spiritului uman trebuie sa inceapa in timpul existentei in trupul fizic, prin cultivarea virtutilor morale, si practica legilor cristice (iubirea aproapelui si iubirea dusmanului) pentru a-si atinge scopul, acela de a transporta spiritul nevatamat, din existenta materiala, in cea a paradisului pierdut, taramul vietii eterne promis de Dzeu celor vrednici. Doar astfel, umbland in voia divina, in timpul vietii fizice, spiritul isi autoconstruieste podul si rampa de lansare catre unirea lui cu Dzeu traversand moartea fizica, adica "dizolvarea" locuintei lui materiale. Scara evolutiei reprezinta scopul divin al existentei omului in plan fizic, este de fapt podul dintre doua lumi, arcul de legatura dintre lumea fizica si cea spirituala, suportul care conduce din existenta materiala spre libertatea spirituala eterna... Doar astfel, spiritul, prin efortul autoperfectionarii in planul fizic, sfarseste prin a-si contopi esenta in lumina Tatalui, in ciuda atractiei, tentatiei si influentei lumii materiale, ignorand-o complet si depasind-o. Caci, daca omul este "plin de ravna" pentru faptele bune, cand oare va gasi timp pentru a cadea, sau a se poticni pe calea ce duce la mantuire? Si totusi, chiar daca acest lucru se intampla, iata cum, din nou, CUVANTUL lui Dzeu revine sa aminteasca dragostea pe care omul o datoreaza lui Dzeu si sa incurajeze omul, pe care nu l-a abandonat niciodata, nici in caderea lui. Caci iata, in umilinta si zdrobirea omului, cauzate de propria slabiciune, puterea Divina vine, prin credinta omului, sa se manifeste in toata splendoarea gloriei Sale.

28. Ingerii, pe care patriarhul i-a vazut urcand si coborand neincetat, pe "scara catre cer", nu reprezinta altceva decat, reincarnarile succesive ale spiritului uman, in cautarea luminii, fie ca el urca spre cer, parasind taramul fizic, fie ca el coboara la incarnare in planul fizic, aflandu-se in misiune de restaurare si purificare proprie, prin suferinta. Scara este simbolul stradaniei continue a spiritului, de a atinge un nivel superior celui precedent, treapta cu treapta, pentru ca, intr-un final, sa atinga perfectiunea, contopirea in Dzeu, sursa din care provine, acest efort nefiind altceva decat, expresia dragostei fata de Creator, o dragoste datorata Aceluia care daruieste si ocroteste viata. Scara este drumul evolutiei spirituale, al carei scop este atingerea perfectiunii, pentru obtinerea libertatii si redobandirea, de data aceasta prin credinta si efort propriu, nu doar prin mostenire, a paradisului pierdut.

29. De aceea Iacob a descris viziunea lui Dzeu, in forma reprezentativa a lui "Jehovah" la capatul scarii, indicand astfel faptul ca, Dzeu este scopul aspiratiei omului, al continuarii lui autoperfectionari, compensatia pentru stradania lui arzatoare, indurarea suferintei si perseverenta lui de a se intoarce in prezenta Tatalui, "in sanul lui Avram", in imparatia cerului. Dzeu insusi este rasplata bucuriei infinite.

30. In furtuna incercarilor si vitregiilor vietii, spiritul omului a gasit intotdeauna o oportunitate de a castiga meritele necesare ascensiunii lui, dovedind astfel ca "scara lui Iacov" este mereu prezenta, invitand omul sa urce inca o treapta, atunci cand doreste sa progreseze, ea fiind de fapt o metafora pentru "legea" evolutiei spiritelor umane, care au nevoie de mai multe vietii (incarnari) terestre pentru a se desavarsi, pentru a atinge "plinatatea staturii lui Cristos"

31. Viziunea scarii catre cer a lui Iacov, a fost o mare revelatie oferita omenirii, caci ea dezvaluie cheia si "secretul" evolutiei spirituale a omului, intr-un moment, in care, omenirea nu incepuse inca nici macar sa se intrebe cum ar putea sa se intoarca la starea de dinaintea caderii din prezenta Lui. Caci omenirea nu practica inca nici macar o forma "ritualica" de inchinare lui Dzeu, de adorare a divinului, a altruismului si generozitatii miraculoase a lui Dzeu, a binelui, dreptatii lui absolute si bunatatii lui perfecte! Dzeu a aratat calea de urmat omenirii inainte chiar ca aceasta sa se intrebe cum ar trebui sa procedeze, cum anume sa manifeste recunostinta si respectul datorate lui Dzeu, si aspiratia ei catre El, cu mult inainte ca ea sa "descopere" diferite modalitati gresite, bazandu-se pe forte proprii, ca de exemplu, sa conceapa ridicula constructie a turnului Babel, in incercarea ei de a gasi raspuns si solutie la aceasta "dilema". Caci pe atunci, trezirea spiritului omului la practicile de adorare a divinului, a nobletei de caracter, a puritatii, a binelui si a adevarului, a bunatatii, a altruismului si, in general, a tuturor virtutilor divine, era abia la inceputuri.

32. Valoarea acestui mesaj viziune este atat de mare, incat nu poate fi limitata la un singur om, o singura familie sau un singur popor, sau grup etnic, pentru ca, prin esenta ei spirituala, ea este, in mod evident, universala si deci, adresata intregii omeniri prin intermediul unui singur om. Din acest motiv, in momentul acelei viziuni, vocea Tatalui a rasunat in auzul lui Iacov: "Eu SUNT DOMNUL DUMNEZEUL lui AVRAAM, si al tatalui tau Isaac. Pamantul pe care calci, ti-l voi da tie si urmasilor tai, iar samanta ta se va raspandi pretutindeni, de nenumarat ca nisipul, in nord, sud, est si vest, caci prin tine si prin urmasii tai, toate neamurile pamantului vor fi binecuvantate."(315,45-50)

IOSIF si FRATII SAI

33. Iosif, fiul lui Iacov, a fost vandut de proprii lui frati, unor negustori de marfuri, care calatoreau, indreptandu-se spre Egipt. Iosif era inca tanar, dar deja incepuse sa manifeste darul (talentul) profetiei. Fratii lui, cuprinsi de invidie, au pus la cale un plan, prin care, sa scape de el, sperand sa nu-l mai vada niciodata. Dar DOMNUL, care veghea asupra lui, l-a ocrotit si ridicat in rang, facandu-l sa devina foarte important la "curtea" faraonului.

34. Multi ani mai tarziu, cand lumea a fost lovita de seceta si foamete, Egiptul, sub calauzirea lui Iosif, acumulasese suficiente provizii, nu doar cat sa reziste, dar si cat sa depaseasca criza.

35. In acele vremuri, fiii lui Iacov, au venit in Egipt, in cautare de hrana. Recunoscandu-si, in cele din urma, consternati, fratele, ei au cazut la pamant, regretand si cerandu-i iertare pentru nelegiuirea lor, caci cel pe care l-au vandut mortii, statea in fata lor, in calitate de ministru si consilier al faraonului, implinind, in ochii lor, profetia din copilărie, care le-a starnit doar invidie si pe care nu au uitat-o niciodata. Profetul, pe care l-au vandut, din dorinta de a scapa definitiv de el, plin de virtute, putere si intelepciune, le acorda acum, impreuna cu iertarea, tot ajutorul de care aveau nevoie sa supravietuiasca, explicandu-le, prin acest gest, semnificatia profetiei, primite de la Dzeu, la o varsta atat de frageda! Acum intelegi, omenire? Stii acum de ce vin la tine, sa te intreb: Oare cand Ma vei recunoaste, asa cum Iosif, in cele din

urma, a fost recunoscut de catre fratii lui?(90,2) Caci, "Iata, Eu stau la usa si bat"...Oare se cuvine ca regele sa fie lasat sa astepte de catre mireasa Lui?

PELERINAJUL POPORULUI ISRAEL, CU MOISE, PRIN DESERT

36. In prima era, Moise era in fruntea poporului sau, calauzindu-l prin desert, timp de 40 de ani, spre Canaan. Dar, din lipsa de credinta, neascultare si materialism, unii l-au blasfemiat, altii l-au renegat, iar altii s-au revoltat impotriva lui. Moise, in timpul confruntarii, i-a avertizat cu prudenta si rabdare sa nu insulte Vointa Suprema, ci sa urmeze cu modestie instructiunile primite din partea Tatalui care, fara sa tina cont de neascultarea lor, ii hranea cu Mana cereasca in mijlocul desertului si le astampara setea cu apa din stanca.

37. Desi Moise oferise suficiente dovezi ca Dzeu era cu el, oamenii de putina credinta, ii cereau, in continuare, motive intemeiate, pentru care, trebuiau sa-i acorde incredere totala, in exodul lor, catre un loc complet necunoscut. Si astfel, mesagerul divin, adunand multimea poporului la poalele muntelui Sinai, a chemat puterea lui Jehova, iar Domnul, auzindu-l, i-a acordat dovezi uimitoare si felurite miracole.(29,32)

38. Oamenii au vrut chiar sa-L auda si sa-L vada pe ACELA pe care Moise L-a perceput prin credinta Lui, astfel incat, M-am manifestat in mijlocul poporului, intr-un nor si Mi-am facut vocea auzita ore in sir, pana cand, oamenii, simtind ca lesina de frica si nemaiputand suporta scuturarea trupurilor lor sub puterea vocii justitiei Mele, i-au cerut lui Moise ca Dzeu sa-i crute de aceasta corvoada. Prin aceasta, ei au recunoscut ca erau inca nepregatiti spiritual sau prea mici ca sa comunice direct cu CEL ETERN. (29,34)

39. Caleste-ti spiritul in marile batalii ale vietii, asa cum a facut poporul Israel in lupta pentru a supravietui, traversand desertul! Oare stii cat de aspru este desertul cu dunele lui interminabile de nisip, arzand sub soarele ucigator de care nu te poti ascunde? Oare stii cat de apasatoare este linistea de mormant si senzatia de singuratate, pe care lipsa vietii o confera desertului si in care, acest popor a fost practic ingropat de viu in aspiratia lui spre libertate, si nevoit sa-si pastreze vigilentia, in incercarea de a evita un dusman mai puternic, pregatit cu dotari militare, care statea la panda, urmarind sa il vaneze cu prima ocazie? Cu adevarat iti spun ca, in desert, poporul a invatat sa-l iubeasca pe Dzeu, sa-si foloseasca credinta, ca sa-L descopere, si au realizat astfel, ce arma nepretuita au la dispozitie, atunci cand isi pun increderea totala in EL. Caci ce oare avea desertul de oferit oamenilor in afara de arsita? Cu toate acestea, el le-a devenit adapost, oaza, camin, in care sa se odihneasca, sa gaseasca hrana si apa de baut, si sanctuar, in care, sa-si eleveze spiritele, inaltand laude si multumiri pline de recunostinta, catre Marele Tata Creator.(107,28)

PROFETUL ELISEI SI LUPTA LUI PENTRU REDRESAREA SI INTOARCEREA POPORULUI LA ADEVARATUL SI UNICUL DZEU

40. In prima era, cand profetul Elisei a venit pe Terra, nu a gasit omenirea decat practicand idolatria si necredinta. Lumea era guvernata de regi si preoti, dar atat unii cat si ceilalti se indepartasera de la calea credintei si ascultarii de legile divine, conducand popoarele spre un taram al confuziei generale si al doctrinelor false. Oamenii ridicasera altare multor diferiti "dzei", carora le aduceau ofrande si inchinare.

41. In acel timp, Elisei a aparut si a vorbit oamenilor in cuvinte ale justitiei divine, spunand multimii: "deschide-ti ochii si recunoaste faptul ca ai abandonat legea lui Dzeu, Creatorul tau. Ai uitat exemplul mesagerilor Sai si ai cazut intr-o forma de adorare incompatibila cu si nedemna de Dzeul cel viu si atotputernic, unicul creator al universului si al vietii. De aceea este necesar sa te trezesti, ca sa il vezi si sa il recunosti. Elimina idolatria si ridica-ti ochii de la orice forma materiala, prin care tu ai incercat sa-l reprezinti!"

42. Elisei a ascultat de vocea Mea, cea care i-a vorbit si s-a indepartat de oamenii vicleni din natiunea corupta, spunandu-le ca ploaia nu va cadea pentru o lunga perioada de timp, pana cand el va porunci, in numele Meu, ca ea sa ude meleagurile tarii din nou.

43. Astfel, Elisei a transmis poporului ca "nu va ploua pana cand Domnul Meu va indica data si ora prin vocea mea" si dupa rostirea acestor cuvinte, el s-a indepartat.

44. Din acel moment, pamantul a inceput sa se usuce. Multe sezoane ploioase au trecut, fara ca nici macar un strop de ploaie sa cada. Nici un nor de ploaie nu plutea pe cer. Campurile au inceput sa simta seceta, vitele au inceput sa moara pe capete, raurile sa sece, iar oamenii sapau fantani fara sa gaseasca nici un fir de apa subteran. Sub soarele rosu, iarba s-a uscat si a disparut, iar in disperarea lor, oamenii au inceput sa strige catre idolii lor, sa le aduca ploaia necesara cultivarii si cresterii semintelor, care le dadeau hrana.

45. Elisei era deja departe prin mandat divin. El isi terminase rugaciunea si acum, era in asteptare, veghind sa primeasca un semn divin. Barbati si femei isi paraseau locuintele, cautand locuri cu apa, unde sa poata intemeia noi asezari. Oriunde priveai, nu se vedeau decat caravane de oameni, anuntand un nou exod, iar pamantul era complet uscat.

46. Cativa ani au trecut astfel, iar intr-o buna zi, pe cand Elisei isi facea rugaciunea obisnuita, inaltandu-si spiritul catre Tatal, El auzi din nou vocea lui Dzeu vorbindu-i: "Cauta regele si, la semnul Meu, apele vor uda din nou pamantul."

47. Ascultand porunca divina, Elisei a plecat, s-a infatisat cu modestie inaintea regelui aceluia timp si a demonstrat puterea divina in mijlocul adoratorilor falsilor dzei-idoli. Dupa aceea a vorbit despre Tatal si despre puterea Lui suprema. Apoi semnele s-au dezlantuit : fulgere, tunete si foc au aparut pe cer, urmate de o ploaie abundenta. Campurile au inverzit din nou si pomii s-au incarcat de fructe si totul a revenit la viata, caci era din nou abundenta de tot felul de roade pe pamant.

48. Pus in fata unei atat de mari dovezi, poporul s-a trezit din amnezia cu care fusese "imbatat" si si-a amintit de MARELE TATA CREATOR, care i-a chemat la viata adevarata si avertizat, prin Elisei, de consecintele "somnolentei" lor. (53,34-39)

CELE DOISPREZECE TRIBURI ALE LUI ISRAEL

49. Sa nu credeti ca profeti, antemergatori, si mesageri divini au existat sau au fost trimisi doar in sanul poporului Israel. Am trimis spirite de lumina si altor popoare, dar oamenii i-au luat drept dzei, nu drept mesageri ai Lui si au intemeiat religii si culte pe baza invataturilor lor.

50. Poporul Israel insusi nu a inteles datoria-misiune, pe care o avea fata de celelalte popoare, si s-a complacut in a "dormi" confortabil intr-un pat de binecuvantari divine, care, nu ii era rezervat in mod exclusiv.

51. TATAL ceresc ii alcatuise si organizase perfect, ca intr-o familie in care, un membru era specializat in mentinerea pacii, apararea si securitatea tuturor, altul in productia agricola, altul in pescarit si navigatie, iar altuia ii fusese incredintata adorarea spirituala datorata de toti lui Dzeu, si asa mai departe, fiecare trib avea o misiune si un rol specific in interiorul tarii, astfel incat, impreuna, sa functioneze ca un exemplu de armonie, in unitate: toti pentru unul si unul pentru toti. Si cu adevarat va spun, ca darurile spirituale pe care le-ati posedat in acele timpuri de inceput, inca le aveti asupra voastra. (135,15-16)

PROFETII SI PRIMII REGI AI LUI ISRAEL

52. Profetii au venit aproape intotdeauna pe Terra in timpuri de mare confuzie si decadere morala, ca sa rosteasca adevarul, sa invite oamenii la pocainta, la renuntarea la practicile gresite, sa-i indrume spre viata, corectandu-i, atragandu-le atentia asupra consecintelor nefaste, prin care Dzeu amendeaza nelegiuirile, proclamand dificile incercari, daca nu revin la obiceiurile de viata sanatoase, sau anuntand mare rasplata de binecuvantari, atunci cand omul vegheaza asupra Legii Divine, ca sa o respecte. d

53. Dar lucrurile despre care acei profeti din vechime au vorbit, erau un discurs despre practica binelui, dreptatii si un indemn de a va respecta unii pe ceilalti. Nici unul dintre ei nu a revelat lucruri despre viata spiritului, misiunea si evolutia lui. Nici chiar Moise, pe care l-am ales sa fie reprezentantul Meu, si prin intermediul caruia am daruit omenirii Legea Mea, pentru toate timpurile si intrega omenire, nu a vorbit despre viata spirituala.

54. Legea TATALUI contine intelepciune si dreptate, invata oamenii sa traiasca in pace, sa se respecte si sa se iubeasca reciproc, si cum sa fie vrednici de Mine, ca sa capete trecere inaintea Mea, prin cultivarea virtutilor. Dar Moise

nu a aratat umanitatii ceea ce il asteapta pe om dincolo de moartea trupului fizic, nu a vorbit despre rasplata celor obedienti, prudenti si gelosi in indeplinirea misiunii lor, nici de restitutie pe care cei ignoranti si neascultatori o platesc prin suferinta, de care urmeaza sa aiba parte.

55. Mai tarziu, cand David a urmat la tron, plin de daruri(talente) si inspiratie divina, in momentele lui elevate de extaz mistic, a auzit imnele si cantecele spirituale, cu care a format psalmii, invitand pe oricine, din popor, sa ofere, prin rugaciune, lui Dzeu, tributul dragostei inimii lor...Si totusi, nici David, cu toata "charisma" si inspiratia lui, nu a putut revela oamenilor, existenta miraculoasa a spiritelor, nici evolutia lor, sau scopul acestei evolutii.

56. De asemenea, nici Solomon, in toata intelepciunea si puterea lui, demonstrate in timpul domniei sale si daruite de Dzeu, care i-au dus faima si renumele in intreaga lume, pentru care a fost admirat si iubit, ale carui judecati si proverbe sunt inca neuitate pana astazi, nici chiar el, cu toata cunoasterea, de care dispunea la acel moment, nu ar fi putut raspunde, daca cineva l-ar fi intrebat: Ce este spiritul? Ce urmeaza dupa moartea trupului fizic? Cum se desfasoara viata spirituala?(339,12-15)

Pacea Mea fie cu voi toti!